

[Statsministeren]

chior siger, at det i en vis forstand er en fiasko. Det er jeg for så vidt enig i. Men jeg mener, at det er en fiasko for oppositionen. Det har den pudsighed bag sig, at oppositionen fra S og til Z ikke stemte for. Det må vi også se at få repareret på, og det er regeringen indstillet på. Når vi skal vedtage næste finanslov, skulle der helst højst være to partier, der ikke stemmer for.

Hr. Kofod-Svendsen taler om de unge, som i nogle tilfælde bor i højt forgældede parcelhuse eller andre former for ejerboliger. Jeg vil gerne bekræfte, at det er et problem, regeringen også er meget opmærksom på. Derfor skal vi have overgangsordningen.

På lang sigt vil det give store fordele for borgerne og for samfundet, at vi belønner opsparring. Det er grunden til, at regeringen foreslår, at vi går ned til 40 pct. i beskatning af kapitalafkast, f.eks. renteindtægter. Det betyder på den anden side – og det er også, synes jeg, ideologisk korrekt – at gældsætning lønner sig dårligere. Men vi skal indrette tingene, så vi ikke skaber uoverstigelige problemer for mennesker, der kunne komme i klemme, og jeg indbyder til forhandling om at finde netop den løsning, som sikrer os mod, at restgruppen får problemer, fordi vi nu går over til en 40 pct.s kapitalafkastbeskatning.

Hr. Kofod-Svendsen siger, at han kunne have ønsket sig en specifikation af besparelserne. Det forstår jeg i og for sig godt, men når det drejer sig om statslige besparelser, har vi erfaret så ofte, at i samme øjeblik vi lægger dem frem, bliver de skudt ned pr. omgående. Derfor vil vi hellere forhandle med partierne om det.

For så vidt angår de kommunale besparelser har kommunerne netop henstillet til os, at vi skal forhandle om det. Det gør vi så.

Der bliver i løbet af den kommende 4-årsperiode kun skattelettelser i samme omfang og takt, som et flertal i salen vil hjælpe regeringen med finansieringen, og det må være med det samme flertal, vi aftaler begge dele. Jeg er overbevist om, at det ikke ville volde de allerstørste vanskeligheder at få et flertal, som ville stå bag skattelettelserne, men det flertal må også hjælpe med finansieringen, så der er sammenhæng i tingene.

Jeg vil gerne indbyde partierne til forhandlinger med regeringen inden sommerferien. Jeg tror, det er nyttigt, at vi holder orienterende drøftelser med hinanden så hurtigt som muligt.

Det, vi skal drøfte, er selvfølgelig regeringens plan, men også gerne andres oplæg. Lad os få det hele på bordet, og lad os bruge den kommende tid til at få analyseret vore forslags konsekvenser grundigt, så vi alle er vel forberedt, når de intense forhandlinger, der meget gerne skal føre til et resultat, starter straks efter sommerferien.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Statsministeren prøvede at berolige mig og landets parcelhusejere med, at langt de fleste ville få større skattelettelser end den nedgang, der var tale om ved den nye udhuling af rentefradragsretten. Selv om man forudsatte, at statsministeren havde ret, og det vil jeg godt sætte et stort spørgsmålstegn ved, er der altså måske op imod 10.000 mennesker, som bliver præsenteret for en ny regning den 11. juni 1989. Statsministeren er sikkert bekendt med, hvem der har fødselsdag den dag.

De mennesker aner ikke deres levende råd. De har siden sidste termin ventet på, at Folketinget fremsatte et eller andet forslag, som kunne hjælpe dem i den helt umulige situation, man har bragt dem i. Regeringen er ikke kommet med noget bud i hele foråret. Jeg bad statsministeren om at komme med et nu. Statsministeren kom ikke med noget løfte, ikke engang med et tilsagn om, at man ville prøve at hjælpe denne ulykkelige gruppe.

Det kan vi tage til efterretning, og landets parcelhusejere ved i hvert fald så, hvor de står. Der er ingen hjælp at hente fra regeringen. Jeg synes, både regeringen, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre burde skamme sig.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Statsministeren må erkende, og jeg tror også, statsministeren har erkendt, at der er ikke flertal i Folketinget for regeringens plan. Statsministeren appellerer indtrængende, mens statsministeren kigger ned på Socialdemokratiet, til forhandlingsklimaet med hensyn til de kommende forhandlinger.

Jeg vil sige til statsministeren, at der ikke er noget i vejen med forhandlingsklimaet hos Fremskridtspartiet, hvis vi kan få den skattefri